(Nie)bezpieczeństwa na froncie

Kurs Tworzenia Aplikacji Frontendowych 2022

• **Clickjacking**, gdzie atakujący "przebiera" aplikację tak, by ofiara kliknęła w to, w co atakujący chce.

- **Clickjacking**, gdzie atakujący "przebiera" aplikację tak, by ofiara kliknęła w to, w co atakujący chce.
- Cross-Site Request Forgery (CSRF), gdzie atakujący wykonuje niepożądane ale autoryzowane zapytania (np. poprzez ciasteczka) w imieniu użytkownika.

- **Clickjacking**, gdzie atakujący "przebiera" aplikację tak, by ofiara kliknęła w to, w co atakujący chce.
- Cross-Site Request Forgery (CSRF), gdzie atakujący wykonuje niepożądane ale autoryzowane zapytania (np. poprzez ciasteczka) w imieniu użytkownika.
- Cross-Site Scripting (XSS), gdzie atakujący umieszczają pewną treść w aplikacji tak, by przeglądarki innych użytkowników (ofiar) uruchomiając ją, wykonały jakiś kod.

- **Clickjacking**, gdzie atakujący "przebiera" aplikację tak, by ofiara kliknęła w to, w co atakujący chce.
- Cross-Site Request Forgery (CSRF), gdzie atakujący wykonuje niepożądane ale autoryzowane zapytania (np. poprzez ciasteczka) w imieniu użytkownika.
- Cross-Site Scripting (XSS), gdzie atakujący umieszczają pewną treść w aplikacji tak, by przeglądarki innych użytkowników (ofiar) uruchomiając ją, wykonały jakiś kod.
- **Denial of Service (DoS)**, gdzie atakujący zaburza dostępność jakiegoś zasobu (np. serwera).

Clickjacking

Clickjacking

Atakujący na swojej stronie osadza jakąś *interesującą* treść (np. "Darmowy iPhone 14!!!"), przez którą przechodzą kliknięcia (pointer-events: none) i trafiają w <iframe> z atakowaną aplikacją tam, gdzie atakujący chce (np. "Polub nasz szemrany post").

Clickjacking

Atakujący na swojej stronie osadza jakąś *interesującą* treść (np. "Darmowy iPhone 14!!!"), przez którą przechodzą kliknięcia (pointer-events: none) i trafiają w <iframe> z atakowaną aplikacją tam, gdzie atakujący chce (np. "Polub nasz szemrany post").

Można się bronić ustawiając konkretne nagłówki (Content-Security-Policy) lub obchodząc to specjalnym kodem który sprawdzi, czy aplikacja jest osadzona (i np. zablokuje wtedy pewne operacje).

Skoro wykonujemy kod w czyjejś przeglądarce, to mamy dostęp do wszystkiego co ta nam oferuje, czyli możemy...

• Wykonywać zapytania HTTP (Fetch API).

- Wykonywać zapytania HTTP (Fetch API).
- Nasłuchiwać na wszelkie zdarzenia, implementując pełnoprawny keylogger.

- Wykonywać zapytania HTTP (Fetch API).
- Nasłuchiwać na wszelkie zdarzenia, implementując pełnoprawny keylogger.
- Czytać i modyfikować wyświetlany HTML ale też document.cookie czy localStorage.

- Wykonywać zapytania HTTP (Fetch API).
- Nasłuchiwać na wszelkie zdarzenia, implementując pełnoprawny keylogger.
- Czytać i modyfikować wyświetlany HTML ale też document.cookie Czy localStorage.
- Skorzystać z mniej znanych API: grzebać w systemie plików (File and Directory Entries API), komunikować się z urządzeniami po Bluetooth (Web Bluetooth API), wysłać sygnał NFC (Web NFC API), syntezować mowę (Web Speech API), wibrować (Vibration API)...

Rozróżniamy dwa (główne) rodzaje, zależne od tego, skąd bierze się wstrzyknięty kod.

Rozróżniamy dwa (główne) rodzaje, zależne od tego, skąd bierze się wstrzyknięty kod.

Persistent (lub stored) XSS, gdzie złośliwy kod znajduje się w jakiś trwałym miejscu (np. serwerze).

Rozróżniamy dwa (główne) rodzaje, zależne od tego, skąd bierze się wstrzyknięty kod.

Persistent (lub stored) XSS, gdzie złośliwy kod znajduje się w jakiś trwałym miejscu (np. serwerze). Reflected XSS, gdzie złośliwy kod znajduje się w innym, nietrwałym miejscu (np. linku).


```
async function loadCommentText(
   list: HTMLUListElement,
   id: string,
) {
```



```
async function loadCommentText(
   list: HTMLUListElement,
   id: string,
) {
    // Load comment from the API.
    const url = `https://example.com/comments/${id}`;
    const response = await fetch(url);
    const { html } = await response.json();
```



```
async function loadCommentText(
 list: HTMLUListElement,
 id: string,
 // Load comment from the API.
 const url = `https://example.com/comments/${id}`;
 const response = await fetch(url);
 const { html } = await response.json();
  // Create list item and add it to the list.
 const node = document.createElement('li');
 node.innerHTML = html;
 list.appendChild(commentNode);
```



```
async function loadCommentText(
 list: HTMLUListElement,
 id: string,
 // Load comment from the API.
 const url = `https://example.com/comments/${id}`;
 const response = await fetch(url);
 const { html } = await response.json();
  // Create list item and add it to the list.
 const node = document.createElement('li');
 node.innerHTML = html;
 list.appendChild(commentNode);
```



```
async function renderSearchHeader() {
   // Get the search term from
   const url = new URL(window.location);
   const searchTerm = url.searchParams.get('search');
```



```
async function renderSearchHeader() {
   // Get the search term from
   const url = new URL(window.location);
   const searchTerm = url.searchParams.get('search');

   // Find the existing header.
   const selector = '#search-header';
   const header = document.querySelector(selector);
```



```
async function renderSearchHeader() {
 // Get the search term from
 const url = new URL(window.location);
 const searchTerm = url.searchParams.get('search');
 // Find the existing header.
 const selector = '#search-header';
 const header = document.guerySelector(selector);
  // Render it.
 const html = `Results for <b>${searchTerm}</b>`;
 header.innerHTML = html;
```



```
async function renderSearchHeader() {
 // Get the search term from
 const url = new URL(window.location);
 const searchTerm = url.searchParams.get('search');
 // Find the existing header.
 const selector = '#search-header';
 const header = document.guerySelector(selector);
  // Render it.
 const html = `Results for <b>${searchTerm}</b>`;
 header.innerHTML = html;
```


Zdaje się najczęstszym źródłem tej podatności jest brak sanityzacji ("czyszczenia") kodu HTML, który pochodzi od użytkownika. Ale są też inne sposoby:

Zdaje się najczęstszym źródłem tej podatności jest brak sanityzacji ("czyszczenia") kodu HTML, który pochodzi od użytkownika. Ale są też inne sposoby:

Różne atrybuty DOM, np. href w tagu <a> czy src i onerror w tagu .

Zdaje się najczęstszym źródłem tej podatności jest brak sanityzacji ("czyszczenia") kodu HTML, który pochodzi od użytkownika. Ale są też inne sposoby:

Różne atrybuty DOM, np. href w tagu <a> czy src i onerror w tagu .

```
<a href="javascript:alert('Boom!')">
  Login
</a>
<img src="https://invalid.url"
    onerror="alert('Boom!');">
```


Zdaje się najczęstszym źródłem tej podatności jest brak sanityzacji ("czyszczenia") kodu HTML, który pochodzi od użytkownika. Ale są też inne sposoby:

Różne atrybuty DOM, np. href w tagu <a> czy src i onerror w tagu .

```
<a href="javascript:alert('Boom!')">
  Login
</a>
<img src="https://invalid.url"
    onerror="alert('Boom!');">
```

eval, setInterval i setTimeout.

Zdaje się najczęstszym źródłem tej podatności jest brak sanityzacji ("czyszczenia") kodu HTML, który pochodzi od użytkownika. Ale są też inne sposoby:

Różne atrybuty DOM, np. href w tagu <a> czy src i onerror w tagu .

eval, setInterval i setTimeout.

```
<a href="javascript:alert('Boom!')">
  Login
</a>
<img src="https://invalid.url"
      onerror="alert('Boom!');">

setTimeout("alert('Boom!')", 1000);
```


A nawet CSS

A nawet CSS

```
function defineUserColor(color: string) {
  const style = document.createElement('style');
  style.textContent = `
    .user-color {
    color: ${color};
  }
  ;
}
```


A nawet CSS

```
function defineUserColor(color: string) {
  const style = document.createElement('style');
  style.textContent =
    .user-color {
      color: ${color};
defineUserColor(`red;
 background: url("https://ip.tracking.evil.com")
);
```


Jak się bronić?

Jak się bronić?

Wszystko zależy od tego, jaką konkretnie podatność mamy. Podstawą natomiast powinien być **bezwzględny** zakaz ufania danym pochodzącym od użytkownika.

Jak się bronić?

Wszystko zależy od tego, jaką konkretnie podatność mamy. Podstawą natomiast powinien być **bezwzględny** zakaz ufania danym pochodzącym od użytkownika.

Przykładowo, jeżeli wyświetlamy jakąś treść, użyjmy textContent zamiast innerHTML. Jeżeli faktycznie potrzebujemy tam HTML (np. edytor komentarzy pozwala formatować tekst), to musimy go odpowiednio zabezpieczyć.

Sanityzacja HTML

Sanityzacja HTML

```
// There are tens of packages that sanitze the HTML.
// This is just an example!
import sanitizeHTML from 'sanitize-html';
const safeHTML = sanitizeHTML(unsafeHTML, {
  // Other tags are stripped.
  allowedTags: ['a', 'b', 'i'],
  // Other attributes are stripped.
  allowedAttributes: { a: ['href'] },
  // The `href` tag has to start with `https://`.
  // Other URL schemes are stripped entirely.
  allowedSchemes: ['https'],
});
```


Jak można się domyśleć, najczęstszym celem tego ataku są serwery i atakujący jest dla nas stroną trzecią. Może się natomiast zdarzyć tak, że to my sami wykonamy taki "atak" na naszej aplikacji *przypadkiem*.

Jak można się domyśleć, najczęstszym celem tego ataku są serwery i atakujący jest dla nas stroną trzecią. Może się natomiast zdarzyć tak, że to my sami wykonamy taki "atak" na naszej aplikacji *przypadkiem*.

Jako przykład weźmy listę 8 (Pokédex). Wyobraźmy sobie, że chcielibyśmy wyświetlić obrazki nie tylko po kliknięciu ale już na samej liście.

Jak można się domyśleć, najczęstszym celem tego ataku są serwery i atakujący jest dla nas stroną trzecią. Może się natomiast zdarzyć tak, że to my sami wykonamy taki "atak" na naszej aplikacji *przypadkiem*.

Jako przykład weźmy listę 8 (Pokédex). Wyobraźmy sobie, że chcielibyśmy wyświetlić obrazki nie tylko po kliknięciu ale już na samej liście.

Wymaga to od nas N+1 zapytań, gdzie N to liczba Pokémonów. Pierwsze, pobierające listę, musi się zakończyć najpierw, natomiast pozostałe mogą być wykonane równolegle.


```
function renderPokemonList(limit: number) {
  const api = 'https://pokeapi.co/api/v2/pokemon';
  const url = `${api}?limit=${limit}`;
  const response = await fetch(url);
  const list = await response.json();
```



```
function renderPokemonList(limit: number) {
 const api = 'https://pokeapi.co/api/v2/pokemon';
 const url = `${api}?limit=${limit}`;
 const response = await fetch(url);
 const list = await response.json();
 const listWithSprites = Promise.all(
    list.map(async ({ name, url }) => {
      const response = await fetch(url);
      const { sprites } = await response.json();
      return { sprites, name };
   }),
```



```
function renderPokemonList(limit: number) {
 const api = 'https://pokeapi.co/api/v2/pokemon';
 const url = `${api}?limit=${limit}`;
 const response = await fetch(url);
 const list = await response.json();
 const listWithSprites = Promise.all(
    list.map(async ({ name, url }) => {
      const response = await fetch(url);
      const { sprites } = await response.json();
      return { sprites, name };
   }),
 listWithSprites.forEach(renderPokemon);
```



```
function renderPokemonList(limit: number) {
 const api = 'https://pokeapi.co/api/v2/pokemon';
 const url = `${api}?limit=${limit}`;
 const response = await fetch(url);
 const list = await response.json();
 const listWithSprites = Promise.all(
    list.map(async ({ name, url }) => {
      const response = await fetch(url);
      const { sprites } = await response.json();
      return { sprites, name };
   }),
  listWithSprites.forEach(renderPokemon);
```


Co z tym zrobić?

Coz tym zrobić?

Przede wszystkim nasz serwer powinien sobie *jakoś* poradzić. Niezależnie od tego, czy to przez przypadek czy specjalnie, natłok równoległych zapytań nie powinien powodować problemów.

Coz tym zrobić?

Przede wszystkim nasz serwer powinien sobie *jakoś* poradzić. Niezależnie od tego, czy to przez przypadek czy specjalnie, natłok równoległych zapytań nie powinien powodować problemów.

Jeżeli chodzi o sam frontend, to sama przeglądarka już *trochę* pomaga, bo ogranicza ilość równoległych zapytań. Możemy to kontrolować sami, kolejkując je odpowiednio.

Coz tym zrobić?

Przede wszystkim nasz serwer powinien sobie *jakoś* poradzić. Niezależnie od tego, czy to przez przypadek czy specjalnie, natłok równoległych zapytań nie powinien powodować problemów.

Jeżeli chodzi o sam frontend, to sama przeglądarka już *trochę* pomaga, bo ogranicza ilość równoległych zapytań. Możemy to kontrolować sami, kolejkując je odpowiednio.

Bardzo prostym i skutecznym rozwiązaniem jest paczka p-limit, która ogranicza ilość równolegle uruchomionych Promiseów.

Open Web Application Security Project to fundacja o jasnym celu: poprawa bezpieczeństwa oprogramowania.

Open Web Application Security Project to fundacja o jasnym celu: poprawa bezpieczeństwa oprogramowania.

To co jest dla nas najbardziej interesujące, to obszerne podsumowania, jak na przykład to: Cross Site Scripting Prevention Cheat Sheet.

Open Web Application Security Project to fundacja o jasnym celu: poprawa bezpieczeństwa oprogramowania.

To co jest dla nas najbardziej interesujące, to obszerne podsumowania, jak na przykład to: Cross Site Scripting Prevention Cheat Sheet.

Ich lista OWASP Top Ten jest praktycznie standardem jeżeli chodzi o audyty bezpieczeństwa i choć mało z nich dotyczy frontendu, to często jest on pomijany a w rezultacie bardzo podatny.

Fin

